

Doodfietsende weg

Doodfietsende? Ja, lopen raad ik u zeker niet aan op de Statendamweg. Sinds het magische en enige omkeerbare jaar van de vorige eeuw (1991) woon ik in de heerlijkheid Oosterhout. Al snel kwam ik op mijn toeristische ontdekkingstochten erachter dat je op de Statendamweg als fietser niets te zoeken hebt. Onlangs ontdekte ik dat je er nog steeds niets te zoeken hebt. Het verkeer raast met grotere snelheid en intensiteit langs je heen dan zestien jaar geleden. Het gaat goed met de industriële bedrijvigheid in Oosterhout. Regelmatig belandde ik in de berm door de enorme zuigkracht van de vrachtwagens. Op het eind wijzen veel borden je erop dat je niet verder mag als fietser. Rechtsaf autosnelweg! Niet rechtdoor: Composteerinrichting De Hillen! Niet mijn richting, zo'n inrichting. Als je ziet hoe die bomen erbij staan, vrees ik voor mijn eigen gezondheid. Linksaf terug langs het kanaal dan maar? Nee, een slagboom maakt genoeg duidelijk. Dan maar omdraaien en de auto's wederom trotseren.

Terug bij het eind van het fietspad nog maar eens kijken of ik iets over het hoofd heb gezien. Ja, er kan dan wel een bord staan doodlopende weg voor fietsers, maar goed beschouwd geldt dat voor het fietspad. Daar waar het fietspad ophoudt, kun je dus gewoon de Statendamweg op waar de auto's rijden. Geen bord houdt je tegen. Logisch ook, want er zal toch wel eens iemand zijn auto naar de sloop brengen. En die moet toch op zijn fiets terug kunnen.

Met het oog op het toeristenseizoen en voor alle nieuwe Oosterhouters die op ontdekkingstocht gaan, doe ik deze oproep aan de gemeente. Plaats daar waar het fietspad ophoudt in de berm van de rijbaan een bord. Verzin maar iets, schrijf er desnoods een wedstrijd voor uit. Het bord moet duidelijk maken dat het voor fietsers een zinloze route is en bovendien levensgevaarlijk. Gelukkig hebben we het omkeerbare jaar van deze eeuw al gehad, maar laten we voorkomen dat de rest van deze eeuw fietsers moeten omkeren. Over 2112 kan ik me nog niet echt druk maken.

